

[Hanne Reintoft.]

sin virkning, og de vil trods regeringens løfter om assistance befinde sig i en meget svær situation.

Der må derfor skabes absolut sikkerhed for, dels at skatterestancerne ikke indeholdes i dette beløb, som kommunerne skal udbetale, dels at der sikres pensionisterne enten eftergivelse — hvilket ville være rimeligt og menneskeligt — eller særdeles lempelige afdragsvilkår for disse skatterestancer.

Finansminister *Poul Møllers* svar (25. juni 1970):

Efter kildekskattelovens § 73 kan det pålægges en skatteydere arbejdsgiver til dækning af den pågældendes skatterestance at indeholde indtil 15 pct. i den løn, der skal udbetales efter fradrag af kildeskatten. I stk. 4 er det bestemt, at disse regler også er anvendelige med hensyn til ventepenge, pensioner og lignende understøttelser, der udredes af statskassen, kommunale kasser, andre offentlige kasser eller private kasser. Efter denne formulering må det antages, at indeholdelse også kan ske i de ydelser, der udbetales i henhold til lov af 27. maj 1970 om en særlig ydelse til folke-, invalide- og enkepensionister. I modsat fald måtte loven indeholde en udtrykkelig bestemmelse om, at inddrivelse på denne måde ikke kunne ske, og en sådan bestemmelse findes ikke. Det må således fastslås, at der er hjemmel for oppebørrelsesmyndighederne til at foretage indeholdelse også i de omhandlede ydelser.

Det anføres i begrundelsen til spørgsmålet, at der er mange pensionister, der har gamle skatterestancer at betale. Jeg kan imidlertid oplyse, at man har været opmærksom på de særlige forhold, der kan foreligge for den persongruppe, der nævnes i spørgsmålet, med hensyn til betalingen af skatterestancer, idet indenrigsministeriet, der tidligere administrerede den tilsvarende bestemmelse i kommuneskattelovens § 42, stk. 5, i et cirkulære af 13. februar 1964 har henstillet til kommunerne at vise tilbageholdenhed med hensyn til anvendelse af deres beføjelser efter den nævnte bestemmelse, bl. a. under sådanne omstændigheder, som er omtalt i spørgsmålet.

Det er mit bestemte indtryk, at denne henstilling bliver fulgt af kommunerne.

Af *Gydemark* til arbejdsministeren (19. juni 1970):

„Vil ministeren tage initiativ til, at der snarest af de enkelte ministerier udarbejdes forenkledede vejledninger til brug for gæstearbejdere på deres eget sprog vedrørende lovbestemte rettigheder og pligter under de pågældendes ophold i Danmark, herunder f. eks. vejledning til brug ved den kommende forskudsregistrering i august-september til kildeskat for indkomståret 1971?“

Begrundelse.

En af de største hindringer for de mange udenlandske arbejders normale tilpasning i det danske samfund er de store sprogforskelle. Dette kommer i stor udstrækning til udtryk i den manglende forbindelse til og fra myndighederne, hvilket er til stor skade og helt unødigt besvær for begge parter.

Det er i disse tider en helt daglig situation på de offentlige kontorer, f. eks. skattevæsenet, at se lange køer af gæstearbejdere, der simpelt hen ikke er i stand til at forstå myndighedernes diverse afgørelser, ligesom de pågældende embedsmænd heller ingen mulighed har for at forklare den ene eller anden sikkert korrekte afgørelse. Denne tilstand er ikke befordrende for et godt forhold mellem parterne, og den er lige urimelig for dem begge.

Det burde være en helt naturlig opgave for myndighederne at udsende kortfattede vejledninger om de forhold, der giver anledning til problemer mellem gæstearbejderne og de danske myndigheder.

Udarbejdelsen kunne uden væsentlig udgift og besvær ordnes ved et samarbejde mellem ministerier og de pågældende landes herværende repræsentationer, og udsendelsen må uden større besvær kunne klares over offentlige kontorer, arbejdsgivere og arbejdsformidlingen.

Det må være en både relevant og samtidig aktuel opgave at fremstille en vejledning for gæstearbejdere vedrørende forskudsregistreringen til kildeskat for indkomståret 1971, som skal finde sted i august-september i år. Det vil i givet fald være arbejds-